

Cuma Hutbesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ
جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَا أَكْرَمَ شَابٌّ شَيْخًا لِسِنِّهِ إِلَّا قَيَّضَ اللَّهُ لَهُ مَنْ يُكْرِمُهُ عِنْدَ سِنِّهِ

Yaşlılarımıza Karşı Sorumluluklarımız
(04.10.2019)

Muhterem Müslümanlar!

Mekke'nin fethedildiği gün, müminler sevinçle birbirine sarılıyor, böyle bir günü lütfettiği için Allah'a şükrediyorlardı. Resûlullah'ın hicret arkadaşı, sâdık dostu Hz. Ebûbekir ise şehre girer girmez doğruca babasının yanına gitmişti. İslam'ı kabul etmesini çok arzu ettiği babasını alıp Resûlullah'ın huzuruna getirdi. Allah Resûlü, yaşlılıktan saçı sakalı ağarmış, gözleri görmeyen Ebû Kuhâfe'yi karşısında görünce her zamanki mütevazı, zarif ve hürmetkâr hali ile şöyle buyurdu: "Bu ihtiyarı evinde bıraksaydın da biz ona gitseydik olmaz mıydı?"¹

Aziz Müminler!

Hayat, mevsimler gibidir. Baharı, yazı, sonbaharı, kışı vardır. Hayatın her dönemi, ayrı özelliklere ve güzelliklere sahiptir. Kul olarak iyi işler yapmak, ibadet ve taat ile hayata anlam katmak için bu dönemlerin her biri birer fırsattır. İnsanı kemâle ulaştıran, olgun bir mümin olmanın huzurunu yaşatan en kıymetli dönem ise yaşlılıktır.

Yuvalarımızın dayanağı, hanelerimizin bereket kaynağı olan yaşlılarımız, Allah'ın ihsan ve ikramına mazhar olmuş kimselerdir. Onlar, milli-manevi değerlerimizi ve kültürümüzü yarınlara taşıyan, geçmişimizle geleceğimizi birbirine bağlayan en değerli köprülerimizdir.

Değerli Müminler!

İnsanoğlu, ailesi ve çevresiyle sürekli irtibat hâlinde olmak, beşerî ilişkilerini sürdürmek ister. Yaşlılık döneminde bu ihtiyaç ve bağlılık daha da artar. Yaşlıları hayatın coşkusundan uzaklaştırmak, toplumdan dışlamak onları mutsuzluğa ve yalnızlığa sürükler. Halbuki saygı gören, hali hatırı sorulan, fikrine danışılan bir yaşlı, kendisini huzurlu ve

güvende hisseder. Yalnızlığın ve terk edilmişliğin sebep olacağı sıkıntı ve bunalımlardan kurtulur.

Kıymetli Müminler!

Hayatta ilgi, sevgi ve desteğimizi en çok hak edenlerin başında anne babamız gelir. Allah Resûlü, "Rabbin rızası, anne babanın rızasına, öfkesi de anne babanın öfkesine bağlıdır"² buyurmuştur. Anne babamıza göstereceğimiz şefkat ve merhamet, onların huzurlu bir yuvaya en çok ihtiyaç duyduğu ihtiyarlık çağında ayrı bir önem taşır. Ömürlerinin bu en hassas döneminde onların yanı başında olmak, ihtiyaçlarını karşılamak, hayır dualarını almak bize Allah'ın rızasını kazandıracak en önemli vesilelerdendir.

Bir evladın, yaşlı anne babasını kimsesiz ve sahipsiz bırakması ise büyük bir vefasızlıktır. Nitekim Allah Resûlü, yanında annesi ile babasından biri yahut her ikisi ihtiyarlayıp da onların hoşnutluğunu kazanamadığı için cennete giremeyen kişi hakkında üç kez "Burnu yere sürtünsün" buyurarak böyle bir kimsenin nasipsizliğine işaret etmiştir.³

Muhterem Müslümanlar!

Her yaşlıda kendi hayat serüvenimizi görmek, akıl sahibi olmanın bir gereğidir. Bugünün ihtiyarları dünün gençleri olduğu gibi, bugünün gençleri de yarının ihtiyarları olacaktır. Rabbimiz bu gerçeği Kur'an-ı Kerim'de şöyle dile getirmektedir: "Allah, sizi güçsüz olarak yaratan, sonra güçsüzlüğün ardından bir güç veren, sonra gücün ardından bir güçsüzlük ve yaşlılık verendir. O dilediğini yaratır. O hakıyla bilendir, kudret sahibi olandır."⁴

O halde, küçükken bizi hayata hazırlayan yaşlılarımıza biz de bugün saygı gösterelim. Hayatlarını kolaylaştırmak ve tecrübelerinden faydalanmak için üzerimize düşen sorumlulukları yerine getirelim. Nice zahmetlerle elde ettikleri tecrübelerine değer vererek önemli meselelerimizi onlarla istişare edelim. Unutmayalım ki, yaşlılarımıza hürmet, ömrümüze bereket katacaktır. Hutbemi Peygamberimiz'in şu hadis-i şerifiyle bitiriyorum: "Bir genç, ihtiyar bir kimseye yaşından dolayı hürmet ederse, Allah da ona yaşlılığında kendisine hürmet edecek birisini hazırlar."⁵

DİTİB Hutbe Komisyonu

¹ İbn Hanbel, VI, 350.

² Tirmizî, Birr, 3.

³ Müslim, Birr, 10.

⁴ Rûm, 30/54

⁵ Tirmizî, Birr, 75.